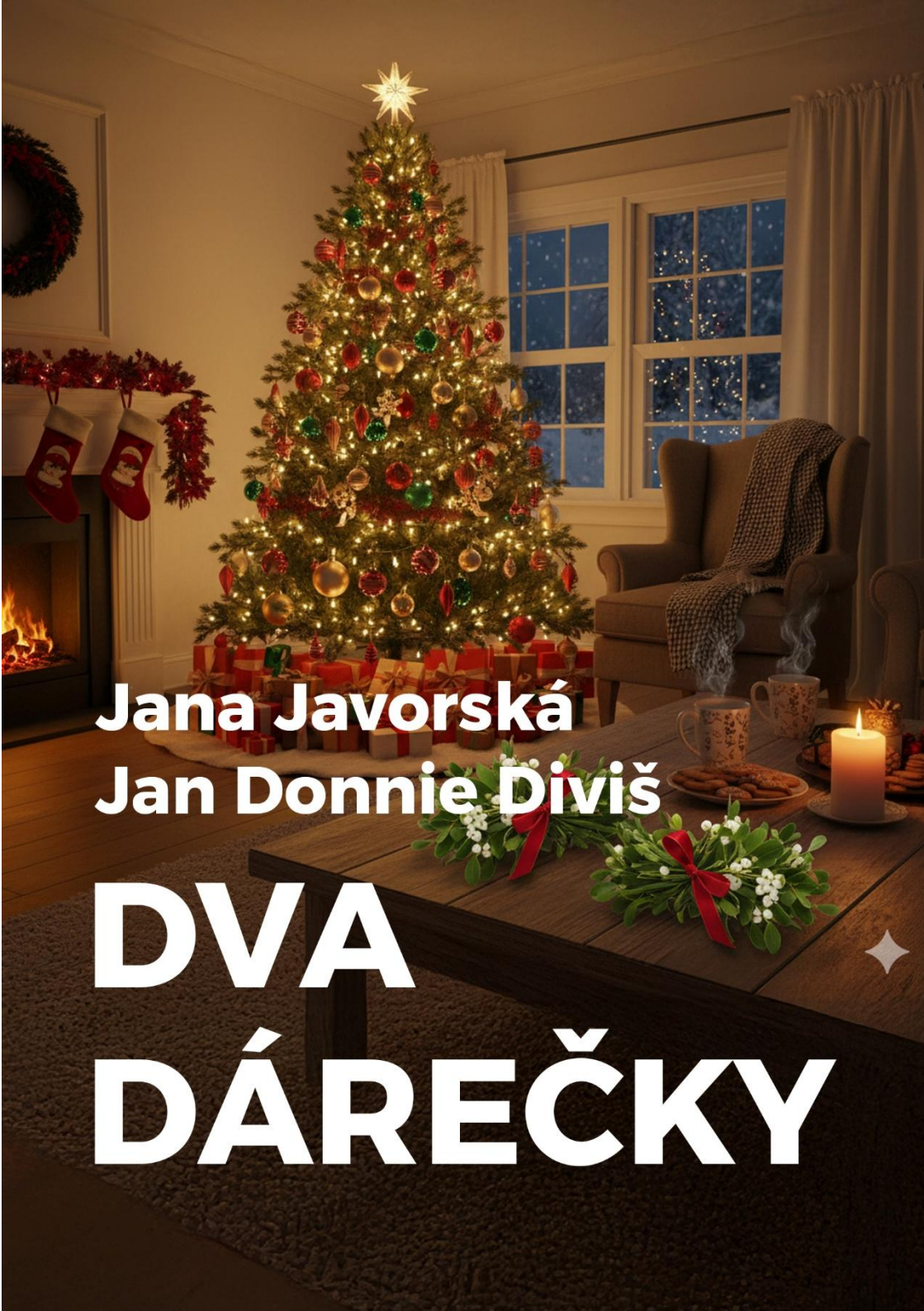

**Jana Javorská
Jan Donnie Diviš**

DVA DÁREČKY

DVA DÁREČKY

Jana Javorská
Jan Donnie Diviš

KOUZLO VÁNOC

Bylo ticho takové, jaké se objeví jen koncem roku, mrazivé, přidušené sněhem, a přitom tísnivé v tom, co vědomě skrývá – blížící se Štědrý den.

Adam seděl u kuchyňského stolu a díval se z okna. Venku se ve zlatavém světle lamp pomalu snášely vločky. Kuchyň voněla cukrovím a skořicí, které pekla jeho máma, ale Adam se v tom všem domácím teple cítil paradoxně nějak sám. V hlavě mu zněla věta, kterou slyšel nezávisle od dvou kamarádek, i když každá ji podala trochu jinak:

„Na Vánoce budu sama, ale to je v pohodě.“

Jenže *nebylo*.

Nikdy není v pohodě být sám v době, kdy svět všem připomíná, že mají někam patřit.

U Kláry to její věčné „v pohodě“ znělo skoro jako omluva.

Často seděla v kavárně u malého stolku, kafe před sebou, učení rozložené na všechny strany. Dětský domov opustila před několika lety a od té doby se protloukala sama. Pracovala, studovala, odříkala si, co šlo. Vánoce jí však krutě připomínaly, že jediné světlo v jejím bytě je to, které si sama rozsvítí.

Naproti tomu Ema byla jiná — v očích měla vzdor, který se v člověku zrodí z odmítnutí. Tvrdila, jak moc je jí jedno, že bude opět sama, a vůbec nic jí nechybí. Jenomže Adam moc dobře věděl, jak

dlouho se musí jeden přemlouvat, než takovouto větu dokáže vyslovit nahlas.

Netušil, co udělá. Obával se, co si budou myslet o jeho nápadu strávit večer všichni společně u něj doma s rodinou. Jen cítil, že svět by měl být někdy laskavější, než je.

Dopil zbytek vychladlého čaje a vzdychl. Musel našlapovat opatrně, aby děvčata nevylekal nebo nerozzlobil. Potřeboval, aby souhlasily obě dvě a nedaly mu košem. V mysli se mu začal rodit plán, jak by si svátky mohly užít i ty dvě věčně osamělé duše.

„Jdu se na chvilku projít,“ pronesl spíše pro sebe a vyrazil do tmy.

Venku mezi sněhovými vločkami mu došlo, že by mohl zajít do kostela a vyslat k bohu malou modlitbičku, která by mu pomohla udělat ten první krok k malému vánočnímu zázraku. Nebyl sice věřící, ale blížící se období svátků k tomu tak nějak samo vybízelo.

Klára

Klára seděla u okna svého malého bytu a koukala ven. Sledovala vločky, vršící se jedna na druhou. Sníh pomalu padal a pokrýval střechy kolem. Na parapetu stál hrnek s kávou, ale nebyla to ta vůně, která by ji zahřála. Spíš jí připomínala, jak moc je sama.

Zkoušela se ponořit do knihy, kterou měla rozečtenou už několik dní, ale slova se nějak rozplývala na papíře. Myslela jen na Vánoce a na to, že už je několik let nemá s kým slavit.

„Je to v pohodě,“ zašeptala, přejíždějíc prsty po stránkách, ale uvnitř cítila, že není. Jenom marné utěšování sebe sama, aby se ten sváteční čas dal nějak přežít. Nikdy není „v pohodě“, když ti chybí blízká osoba, která by ti připomněla, že patříš někam jinam než do prázdného bytu v době Vánoc.

Najednou jí zazvonil telefon. Na displeji svítilo jméno někoho, koho neznala až tak důvěrně. Adam. Potkali se v kampusu. Jednou za ni zaplatil kávu v automatu, když jí došly drobné a ona si vynutila setkání příští den na tom samém místě, aby mu to mohla oplatit. Sice přišel, ale kávu jí opět koupil on. Zkrátka gentleman. Prohodili jen pár slov, vyměnili telefonní čísla a zase pelášili každý na svoji přednášku. Několikrát se pak ještě sešli, ale jen jako kolegové, bez většího zájmu. Pouze ukrátit dlouhou chvíli přátelským povídáním.

Srdce jí však pokaždé v jeho přítomnosti poskočilo. Bylo to zvláštní. V podstatě byl pro ni úplně cizí, ale něco v jeho tónu, když se teď představoval do telefonu, jí připomnělo, že svět nemusí být úplně prázdný.

„Ahoj, Klárko. Tady Adam,“ řekl, „vím, že Vánoce nejsou jednoduché, proto bych byl nerad, kdybys je trávila sama. Napadlo mě, že bys mohla přijít ke mně, teda k nám domů, jestli to není ode mě příliš troufalé pozvání. Dorazí pár přátel a myslím, že i naši jsou docela fajn, akorát ségra je trochu potrhlá, ale to se dá přežít.“

Klára polkla. Něco ji zašimralo v žaludku, něco jemného a hřejivého. Přemýšlela, jestli je správné vetřít se na svátky do cizí rodiny. Ovšem mohlo by to být jiné než všechny ty smutné Vánoce,

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Dva dárečky.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.